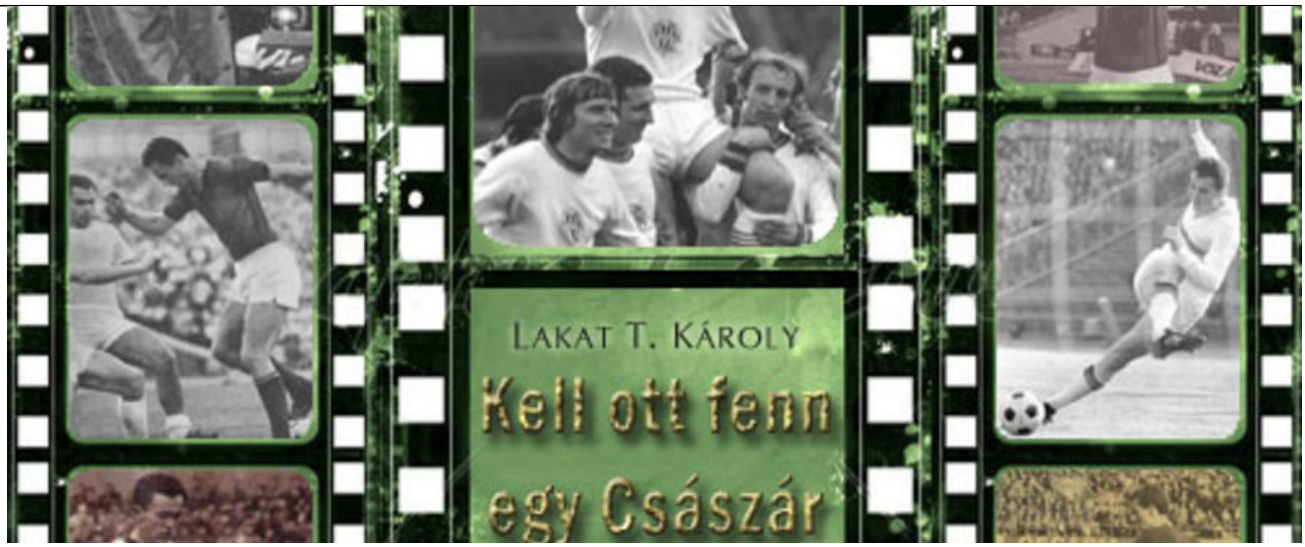

Lakat T. Károly: Kell ott fenn egy Császár – 11.

2014 május 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

1966-ban a világ már közel négy esztendeje a Beatles lábai el?tt hever. A négy liverpooli géniusz addigra már csupa aranybet?vel írja be nevét a történelemkönyvekbe, szül?városukat, az észak-angliai gyár-várost is világhír?vé téve minden korábbi formációt elhomályosító zenéjükkel.

Angliában mindig imádták a futballt (még jó, hogy a bölcs?ben szeretik a gyereket), ám igazi tömeghisztériát Johnnak, Paulnak, George-nak és Ringo-nak sikerül kiváltania az alapvet?en rideg és h?vös brit tömegekb?l.

Aztán elérkezik egy nap, nevezetesen 1966. július 15-e, amikor talán egyetlen Beatles-lemezt sem adnak el a boltokban (pedig venni éppen lett volna mit, a Paperback Writer cím? daluk azokban a napokban tolja le a slágerlisták élér?l a Rolling Stones Paint It Black cím? számát) hiszen 11 magyar futballista, ha csak két órára is nemhogy a Beatlest, de a világon minden mást lesöpör a népszer?ségi listák élér?l.

Albert és Carvalho, a portugál kapus

Elkövetkezik egy olyan futball-istenek által megáldott másfél óra, amely jobbára csak egyszer adatik meg még a legnagyobbak életében is. Ebben a másfélórában a magyar válogatott a Beatles, de nem csak a mérk?zés színhelyén a liverpooli Everton stadionjában, hanem a földkerekség minden pontján.

Az a magyar válogatott, amely a jó szereplés minden reményével, ám a végs? gy?zelemre esélytelenül érkezik a világbajnokságra. A csoportból való továbbjutás nagy sikerként, a legjobb 8 közé kerülést szenzációként, a négy közötti szereplés szuper-bravúrként élnék meg kint a játékosok és itthon a szurkolók.

Mire Liverpoolra ráborul az este öt földrész újságíró társadalma arról számol be a lapjának, hogy a VIII. labdarúgó-világbajnokságon Angliában új nagy esélyes született: Magyarország!

Mindehhez annyi kell csupán, hogy a magyar válogatott egy olyan futballal, amely egyesítette magában a tangó, a kering?, a rumba, a szamba, a palotás, a csárdás és a twist elemeit letáncolja a pályáról a világbajnoki cím véd?jét,Brazíliát.

Pedig a két csapat közel sem egyforma hangulati helyzetben érkezik a Goodison park gyepére. Az els? csoportmeccsen a brazilok simán verik Bulgáriát, s ha azt mondom, hogy a gólokat Pelé és Garrincha rúgja (a genetikai csodaként egy irányba görbül? lábakkal él? jobbszéls? olyan szabadrúgás gólt csavar/zúdít Najdenov kapujába, hogy sokan azt hiszik: ezzel meg is született egyben a világbajnokság gólja) tulajdonképpen mindent elmondtam arról, hogy kikkel áll szemben az Albert Flórián vezérelte gárda. Az a csapat, amely (miközben a brazilok ugye, nyertek Manchesterben) fájóan sima 3:1-es vereséggel kezd Portugália ellen.

Váratlan és léleköl? ez a vereség, dacára annak, hogy a portugál csatársort az Augusto, Eusebio, Torres, Simoes négyes alkotja. Hátulról megsegítve olyan klasszisokkal, mint Graca vagy Coluna.

Azokban az id?kben azonban Portugália semmilyen tekintetben nem tartozik azon nemzeti válogatottak közé, amelyekt?l a magyaroknak különösebben tartaniuk kellene.

Magyarországon ugyan addig még soha sem jártak, utoljára 1956 júniusában Puskásék játszottak velük egy 2:2-t Lisszabonban, no de azóta egy évtized eltelt, a két csapatban hírmondó sem maradt az akkor pályán lév?kb?l. Bár a Benfica 1961-ben és 1962-ben BEK-et nyer, de azóta már régen az Internazionale és a Real Madrid uralja a kontinens klubfutballjának Nagy Színpadát. Az 1:3 a magyar válogatottat idegileg, a 2:0 Brazíliát fizikailag viseli meg leginkább.

Mi elkezdünk attól rettegni, hogy kikapunk a braziloktól, és mehetünk haza (az el?zetes spekulációk és okoskodások szerint Portugáliát és Bulgáriát vernünk kell, mert akkor nyugodtan kikaphatunk Brazíliától, s biztos a továbbjutás), a braziloktól viszont kiesik az az Edson Arantes do Nascimento, akit Pelé néven akkoriban már régesrégen a világ legjobb futballistájának tart a földgolyó összes létez? népe.

A bolgárok Zsecsev nev? játékosa tett arról, hogy Pelét ölben vigyék le a pályáról, s bár a Fekete Gyöngyszem azóta megjelent számos önéletrajzi írásában állítja: a magyarok ellen, ha nagy nehézségek árán is, de összetudta volna „drótozni” magát. Vezet?i azt mondják: ne kockáztasson, pihenjen nyugodtan, a magyarokat úgyis simán verik, Pelére majd Portugália ellen, no és természetesen a vb-folytatásban lesz igazán szükség.

Nem él olyan ember a földön, aki meg tudná mondani, hogy a Pelével felálló Brazíliát ugyanúgy 3:1-re vertük volna-e meg, mint ahogy tettük azt a Gilmar – D. Santos, Bellini, Altair, Paulo Henrique – Gerson, Lima – Garrincha,

Tostao, Alcindo, Jairzinho összeállításban ellenünk pályára lép? csapattal.

Ez hozzávet?legesen olyan történelmietlen kérdés, mintha azt firtatnánk: vajon nyertünk volna-e 3:1-re, ha nálunk nem játszik Albert Flórián? De szerencsénkre játszik, méghozzá úgy, ahogyan soha életében nem futballozott annak el?tte. Pedig akkor már 52 válogatott mérk?zés és a nemzeti színekben szerzett 27 gól áll a „személyi lapján". Köztük ugye, olyan meccsek és gólok, mint az NSZK ellen hálóba varázsolt szimfónia, Belgrádban a jugoszlávoknak l?tt tripla, vagy chilei VB-n az angolok hálójába helyezett „pimaszság". Napra pontosan két hónappal 25. születésnapja el?tt Brazília ellen egy világszerte ismert futballistaként fut ki a pályára, s 90 perc múltán világsztárként jön le ugyanonnan. Egyáltalán nem véletlen, hogy ebben az életét, pályafutását felidéz? sorozatban is ez lesz az a kivételes fejezet, amelyet csak és kizárólag egyetlen mérk?zésének szentelek, hiszen meggy?z?désem: az Aranylabda 24 karátjából minimum 20-at ekkor gy?jt össze.

Liverpoolban vagyunk, maradjunk a Beatles példánál: azon az álom-meccsen Albert volt a magyar válogatott John Lennonja!

Az ? fejében születnek meg a harmóniák, ? dolgozza ki a dallamot, ? szabja meg az ütemet és a ritmust, a két „szövegíróval" Benével és Farkassal ? jegyzi azt a világslágert, amelyet másnap, ha nem is dúdol, de felidéz és fejb?l felmond a világ. A Brazília elleni Albertet nem lehet a korábbi alberti-képpel összevetni. Baróti nem küldi ?t be a brazil védelem húsdarálójába, visszavonja a középpályára, körülbelül azt játssza, amit Hidegkuti Nándor az Aranycsapatban. A brazilok ellen megsérült Mészöly is elégedett Míg korábban futballcip?je stoplijainak nyomát nem nagyon ?rizte saját csapatának térfele, addig ezen a meccsen rendszeresen jön hátra a véd?k vonaláig is, már Mátraitól és Sipostól is elkéri a labdát, hogy a kezd?d? támadást gyökereiben megtervezhesse és formázhassa.

Saját magának teremt a korábbinál jóval nagyobb területet a játékhoz. Futballjának alapvet? lényege és titka ugyanis az volt, hogyha legalább öt-tíz métert meg tudott tenni úgy, hogy nem vágták fel, nem rúgtak bele, nem nyomorgatták agyon, akkor már szinte lehetetlen volt elvenni t?le a labdát.

Olyan zseniálisan fedezte, vagy, ahogy a futball-zsargon mondja „tartotta maga alatt" a játékszert, hogy ahhoz az ellenfél gyakorlatilag képtelen volt hozzájutni.

És ha volt területe, akkor indulhatott az utánozhatatlan Albert-szlalom, egyenesen neki az ellenfél kapujának. Mintapéldánya, egyedi prototípusa ennek a második magyar gól, amikor saját térfélen labdát szerezve bújik ki három brazil véd? közül, s abban a pillanatban el?tte a világ! Feltárul egy hatalmas szabad terület, amelyen labdavezetés közben eldöntheti, hogy melyik „dallam” következzék. Nekimehetne egyenesen a brazil kapunak, cselez?-készsége révén olyan különösebb gondot nem jelentene számára, hogy újabb és újabb el?tte term? brazil véd?ket cselezzen ki (legfeljebb a végén felvágják, akkor meg jöhet a szabadrúgás, netán a 11-es), ám ? miután magára vonja az ellenfél jószerivel összes futballistájának a figyelmét, a jobbszélen teljesen üresen álló Benét indítja. A legszebb akció végén Farkas János örül. A többi innen már futballtörténelem.

Akkor már túl vagyunk Bene 3. percben l?tt zseniális gólján (zárójelben jegyzem meg: ennek a gólnak a vázlatát a remek újpesti csatár két évvel korábban a tokiói olimpián a Csehszlovákia elleni dönt?n már megmutatta a világnak), túl vagyunk Sipos káprázatos szerelésén, amikor Alcindo el?l jobb küls?vel a gólvonalról húzza/vágja ki a labdát, de még el?ttünk van Mészöly 11-es gólja, majd vállsérülése, no meg egy érthetetlenül meg nem adott gól, amelyet miként Bene beadása után a másodikat, szintén Farkas János bombáz a léc alá.

A braziloknak 2:1 után még 26 (…) percük van arra, hogy megússzák a világ-szégyent, de erre esélyünk sincs, s?t a végén örülnek, hogy megússzák hárommal!

Aki nem élt még akkor, vagy kicsi volt, ezért csak foltokban emlékszik erre a meccsre az könnyen elképzelheti hogyan kellett játszania Albert Flóriánnak ahhoz, hogy toronymagasan a mez?ny legjobbja legyen úgy, hogy nem l? gólt!

Szemben Benével, aki mind a háromban f?szerepet játszik (rúg egyet, bead Farkasnak, Mészöly 11-ese el?tt pedig felvágják a 16-oson belül), s szemben Farkassal, aki a VB gólját szerzi.

De messze az átlagon felül játszik azon a meccsen mindenki. A már említetteken kívül Geleinek bravúrjai vannak, Káposzta széls?szer?en rohamoz, Mátrai hibátlanul söpröget, a tatabányai Szepesi láthatatlanná, észrevehetetlenné teszi a földkerekség legjobb jobbszéls?jét Garrinchát, Mathesz és Rákosi pedig fut, rohan és szerel mindenki helyett, akik inkább a futball m?vészi színvonalának biztosításával van elfoglalva.

Az agyontárgyalt történéseken túl, van még egy momentum, ami számomra kulcsmondat egy olyan kérdésben, amelyet évtizedek óta Albert kontra Varga kérdésként bogoz és tárgyal a közvélemény.

A világra szóló 3:1-es gy?zelem után néhány órával már a csapat szállásán Flóri egykori ifjúsági szövetségi kapitányának, az MTI-t Londonból tudósító Hoffer Józsefnek nyilatkozik.

ENTJUK+++A HELYSZINRŐL JELENTJUK+++A HELYSZINRŐL JELENTJUK+++A HELYSZINRŐL JELENTJ

Albert Flórián:

ILYEN VOLT BELÜLRŐL

Volt egy keserves éjszakánk a portugál mérkőzés után. Jól játszottunk, mégis kikaptunk. Nem érdemeltük meg ezt a vereséget, lidércnyomásos dolog volt. Elkisért ez a kilencven perc, álmodtunk is róla. Ott álltam szemtől-szembe Carvalhóval, körülöttünk égenföldön senki, a kapu bal sarka teljesen üres és én egyszerűen nem tudom mozdítani a lábam. Nyomasztó, fárasztó álom volt.

Csütörtökön reggel fürdőbe mentünk, aztán könnyű átmozgató edzést tartottunk. Gimnasztikáztunk, lazítottunk és ahogy húzogatom ott a gumikötelet, hirtelen feltűnik valami: nézd csak, nem vagyok fáradt.

Pénteken egész nap esett az eső. Lejöttek a felhők, ráültek az ember kedélyére. Most minden azon múlik, hogyan játszunk a világbajnok ellen. Éppen Brazília ellen kell bizonyítanunk, hogy nem kikapni jöttünk Angliába. Kínos.

Ahogy kimentünk a pályára, valami kétségbeesett dac ömlött el az egész társaságon: megpróbáljuk, a brazilok is ugyanazzal a labdával játsszák a mérkőzést.

Egy-két húzás sikerült, s aztán fel kellett figyelnünk valamire. A brazilok is szurkoltak. Lassítani próbálták a játékot, oldalt passzolgattak, hátráltak.

Bene Feri gólja zseniális volt. Kapott egy hosszú labdát, megpörgette a hátvédet, bevetett egy lövőcselt, erre rádőlt az egész védelem. Feri ekkor behúzta középre a labdát és, amíg Bellinék az egyensúlyukat keresték, halálos nyugalommal bepofozta a hálóba.

Amíg ott ölelgettük egymást, hallottuk, hogy tombol a lelátó, kórusban biztatnak bennünket. Hun-ga-ry... Hunga-ry... pedig ezek a liverpooliak értenek a futballhoz.

Valami csodálatos jó érzésünk támadt. Gurult a labda, élveztük a játékot.

Erre kaptunk egy gólt. Szabadrúgás, lepattan a sorfalról, berúgják. Átkozott véletlen. Ezer közül egy esetben, ha bemegy. De akkor már egyszerűen nem tudtunk kétségbeesni. Valaki előrekiáltott a védelemből:

— Nyugi... ezek csak szabadrúgásból tudnak gólt rúgni!

A közönség a teljes második félidőt végig tombolta. Bennünket biztattak az aranyos liverpooli szurkolók. Hogy mivel érdemeltük meg ezt a rokonszenvet...

Talán a második gólunkkal. Szép gól volt s nagy érzés, hogy részese lehettem. Semmihez nem hasonlítható boldogság egy ilyen akciót kitervezni és sikeresen befejezni.

Előzőleg kétszer ollóba fogtak, ügyes taktikai dancsal térítettek le a „röppályáról". most elhúztam közöttük a labdá, kipörgettem Ferinek. Bene elszáguldott, a tizenhatos magasságában középre ívelt. A labda elszállt Bellini feje fölött, Farkas Jancsi fantasztikus ütemben érkezett, kapásból akkora gólt rúgott, hogy majd szétszakadt a háló. Gilmar meg sem mozdult a lövésre.

— Na, gyerekek — mondtam őrzőimnek — most már lökdöshettek.

Nem vagyok egészen bizonyos benne, hogy megértették. A portugálságom még hagy kívánni valót maga után.

A negyedik gólt is szépen összehoztuk... istenem, a játékvezető nem adta meg. Este megnéztük a mérkőzés filmjét a tvben, szó sem lehetett lesről, két védő állt a kapuvonalon.

Szerencse, hogy nem ezen múlt.

Rohantunk, hajtottunk, a percek múltak és mi egyszerűen nem akartuk elhinni, hogy ezt a mérkőzést tulajdonképpen már meg is nyertük. Ez valahogyan teljesen kiesett a gondolatainkból, csak az lüktetett belül, hogy előre, előre, még, még..

Aztán görcsöt kaptam.

Ültem a füvön, irtózatosan fájt a lábam és mégis azon vettem észre magam, hogy mosolygnom kell. Akkor jutott először eszembe, hogy jóságos ég, 3:1-re vezetünk és már nem sok perc lehet hátra.

De hogy mennyi, azt még mindig nem mertem megkérdezni.

Szombaton délelőtt megint edzést tartottunk. Egy (de reméljük több) nehéz feladat vár még ránk Angliában. Az edzésen Varga Zoli is részt vett. Szerdáig teljesen rendbejön a gyerek.

Boldog, de nagyon elszánt társaság várja a bolgárok elleni mérkőzést.

+A HELYSZINRŐL JELENTJUK+++A HELYSZINRŐL

LIV 59.July 15th LIVERPOOL:Brazil v Hungar
HUNGARY'S 2nd GOAL;JANOS FARKAS (10) is mo

És abban a hangulatban, amikor egy világ beszél róla és a magyar válogatottról, anélkül, hogy ezt Hoffer kérdezné vagy er?ltetné, Albert ezt mondja: „Örülök a gy?zelemnek, de annak még jobban, hogy már Varga Zoli is edzett, szerdára rendbe jön, jó lesz a fiú…".

Hogy mi történt szerdán és játszott-e Varga Zoltán arról majd legközelebb, hiszen maradunk 1966-nál. Abban az évben ugyanis túl azon, hogy tönkrevertük Brazíliát történt még egy és más.

Ami számomra a legfontosabb: személyesen akkor ismerem meg Albert Flóriánt!

Lakat T. Károly

www.tempofradi.hu - *A Flag Polgári Magazin partnere*

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló